

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/22/2021
Identifikačné číslo spisu:	5118010092
Dátum vydania rozhodnutia:	11.01.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5118010092.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného J. J. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. o dovolaní obvineného J. J. podanom prostredníctvom obhajcu Mgr. Eugena Cimmermanna proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 04. februára 2020, sp. zn. 1To/95/2019, na neverejnom zasadnutí konanom 11. januára 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného J. J. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina z 23. augusta 2019 sp. zn. 22T/8/2018 bol obvinený J. J. uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15.3.2017 v čase okolo 10.30 hod. viedol nákladné motorové vozidlo - ťahač zn. DAF XF510FT, evidenčné číslo Z.-XXXXN, s návesom zn. Schmitz, ev.č. Z. XXXYP, v Žiline, smerom od centra mesta ku diaľnici D3 smerom na Bytču, v blízkosti čerpacej stanice Shell, pri prechádzaní z ľavého jazdného pruhu do pravého jazdného pruhu, nepoužil znamenie o zmene smeru jazdy, čím ohrozil vodiča osobného motorového vozidla zn. Škoda Superb, ev.č. X.-XXXCG, ktorý musel náhle zmeniť smer a rýchlosť jazdy, ale aj napriek tomu došlo k ľahkému kontaktu pravej strany návesu a ľavej prednej strany vozidla Škoda Superb, po čom obvinený pokračoval v jazde ďalej a vodičovi vozidla Škoda Superb, ktorý sa mu snažil naznačiť, aby zastavil, bránil prechádzaním z jedného jazdného pruhu do druhého v tom, aby ho obehol, následne po výjdení na diaľnicu D3 v smere Žilina - Bytča vodič vozidla Škoda Superb, ev.č. X. XXXCG P. A., jazdiaci v ľavom jazdnom pruhu sa priblížil na úroveň kabíny vozidla DAF, jazdiaceho v tom čase v pravom jazdnom pruhu, potom sa zaradil pred vozidlo DAF a svoje vozidlo spomalil, následne zapol pravý ukazovateľ smerového svetla, na čo vodič vozidla DAF reagoval prudkým vybočením do ľavého jazdného pruhu a späť do pravého, čo sa zopakovalo najmenej

dvakrát a následne sa opäť zaradil do pravého jazdného pruhu tesne za vozidlo Škoda Superb, do ktorého zadnej časti následne úmyselne najmenej dvakrát narazil svojou prednou časťou ťahača, ale aj napriek tomu nespomalil a ani nevykonal iné opatrenia na zachovanie bezpečnosti na úseku cestnej dopravy, ale pokračoval v bezohľadnej jazde ďalej, v tesnej blízkosti za vozidlom Škoda Superb, do ktorého zadnej časti opätovne narazil, pričom po tomto náraze došlo k zaklineniu vozidiel, a ťahač DAF tlačil pred sebou vozidlo Škoda Superb v pravom jazdnom pruhu niekoľko metrov až do úseku cesty v kilometri 5.980, kde došlo k odhodeniu vozidla Škoda Superb vpravo do zvodidiel a následne aj do pravej strany návesu, pri udalosti poškodený P. A. utrpel ľahké poranenia, ktoré si v bežnej praxi vyžadujú dobu práceneschopnosti v trvaní 14 dní, avšak pri vzniknutej kolíznej situácii došlo k ohrozeniu zdravia a života posádky vozidla Škoda Superb a mohla nastať situácia, kedy by došlo ku vklineniu vozidla Škoda Superb pod náves, čím by nastala z technického hľadiska situácia s ohrozením života posádky vozidla Škoda Superb, taktiež konaním obvineného došlo i k poškodeniu veci - ťahača návesu DAF XF 510 FT, ev.č. Z. XXXXN vo výške 5.770,- eur, vozidla náves skriňový mraziarenský SCHMITZ SKO 24/L, ev.č. Z. XXXYP vo výške 1.380,- eur držiteľa D., s.r.o., E., V. XXX/XX, okr. Z., na vozidle Škoda Superbcombi 2,0 TDI, ev.č. X. XXXCG majiteľky F. A. vo výške 11.019,- eur a tiež došlo k poškodeniu kovových zvodidiel v správe Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. Dúbravská cesta 14, Bratislava v doposiaľ nezistenej výške, teda celková škoda poškodením cudzej veci predstavuje k 15.3.2017 sumu najmenej 18.169,- eur.

Za to mu súd podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 39 ods. 2 písm. a) a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ustanovil skúšobnú dobu 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 a § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j) a § 37 písm. h) Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 8 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému P. A., nar. XX.X.XXXX, bytom X. L. XXX, škodu vo výške 391,17 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného P. A. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej F. A., nar. X.X.XXXX, bytom X. L. XX, škodu vo výške 1.092,75 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. per analogiam poškodenú spoločnosť Národná diaľničná spoločnosť, a.s., IČO: 35 919 001, so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Na podklade odvolaní obvineného J. J. a prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina voči uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v Žiline uznesením z 04. februára 2020, sp. zn. 1To/95/2019, rozhodol tak, že podľa S§ 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil predmetný rozsudok Okresného súdu Žilina vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenených výrokoch o vine, o treste zákazu činnosti a náhrade škody rozsudku okresného súdu, obvineného J. J. odsúdil podľa § 155 ods. 1, § 38 ods. 2, §

36 písm. j), § 37 písm. h) a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. J. ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený J. J. dovolanie.

V úvode svojho dovolania uviedol, že ním vytýkané pochybenia neboli odstránené v odvolacom konaní, a teda podľa neho rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v jeho neprospech v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní ktoré mu predchádzalo v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., § 155 ods. 1 Tr. zák. Následne zopakoval priebeh doterajšieho konania a citoval § 368, § 369 Tr. por. s poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Pripomenul niektoré časti odôvodnenia rozsudku okresného súdu. Podľa neho bola vina založená predovšetkým na svedeckej výpovedi poškodeného P. A. a svedkov J. F., P. F., X. O. st. a X. O. ml., pričom túto argumentáciu si osvojil aj krajský súd vo svojom rozhodnutí. Pripomenul svoju výpoveď z hlavného pojednávania z ktorej podľa neho vyplýva, že poškodený P. A. po tom ako ho na diaľnici D3 predbehol, sa zaradil pred nákladné motorové vozidlo a bezdôvodne prudko spomalil rýchlosť, na čo zareagoval spôsobom, že vybočil do pravého jazdného pruhu, aby zabránil zrážke a k vzniku dopravnej nehody. Poškodený P. A. následne taktiež vybočil do pravého jazdného pruhu, čím sa opätovne dostal pred jeho nákladné vozidlo. Po tom ako sa on opätovne zaradil do pravého jazdného pruhu, poškodený sa zaradil pred neho a opätovne bezdôvodne viac krát prudko spomalil rýchlosť svojho motorového vozidla, čím spôsobil, že došlo ku kontaktu oboch motorových vozidiel a následne k dopravnej nehode. Niektoré poškodeným uvádzané skutočnosti spojené s brzdením a následným zastavením vozidla považuje za nepravdivé, nakoľko z videozáznamu prehrateho na hlavnom pojednávaní vyplýva, že poškodený po tom ako sa zaradil pred jeho vozidlo by musel spomaliť z dôvodu, že sa pred ním nachádzalo iné motorové vozidlo. Pokiaľ poškodený ďalej namietal zastavovanie vozidla vybrzdžovaním na diaľnici mal udalosť ohlásiť policajnému zboru s označením vozidla a evidenčného čísla. Týmto bezdôvodným prudkým opakovaným spomalením poškodeného, ktoré potvrdil poškodený výpoveďou na hlavnom pojednávaní, došlo podľa neho k porušeniu § 4 ods. 2 písm. l) zákona č. 8/2009 o cestnej premávke, podľa ktorého je zakázané znížiť náhle rýchlosť jazdy alebo náhle zastaviť, ak to nevyžaduje bezpečnosť cestnej premávky. V danom prípade nešlo podľa jeho názoru o bezpečnosť, ale iba o riešenie poistnej situácie. Poukázal na výpoveď svedka X. O. ml., výpoveď a znalecký posudok Ing. A. U. CSc., ktorí potvrdili viacnásobné spomaľovanie a zrýchľovanie poškodeného, čo podľa neho zapríčinilo dopravnú nehodu. Teda nebolo dokázané a ani preukázané, že spôsobil dopravnú nehodu, resp. že jeho konanie spočívalo v úmysle spôsobiť inému ublíženie na zdraví.

Následne citoval ustanovenia, podľa ktorých okresný a krajský súd kvalifikovali jeho konanie ako trestný čin. Podľa neho z vykonaného dokazovania, ani zo skutkovej vety nevyplýva, že spôsobil dopravnú nehodu ani jeho úmysel spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Okrem toho poškodený musel byť oboznámený, že zastavením vozidla na diaľnici môže seba a druhých vodičov vystaviť riziku zranenia, či smrti. Je toho názoru, že v skutkovej vete nie sú uvedené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali právne posúdenie podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 14 ods. 1 Tr. zák., t. j. skutková veta nie je v súlade s právnou kvalifikáciou, a preto bol uznaný za vinného z trestného činu, ktorého znaky sa nenachádzajú v skutkovej vete rozsudku.

Záverom navrhol, aby najvyšší súd podľa § 368 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo v ustanoveniach § 2 ods. 12 Tr. por., § 151 ods. 1 Tr. zák. a to v jeho neprospech. Ďalej žiadal, aby najvyšší súd zrušil rozsudky prvostupňového a odvolacieho súdu a prikázal Okresnému súdu Žilina vec znova prerokovať a rozhodnúť.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného J. J. doručil na

vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného J. J. sa prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina s ním prezentovanými dôvodmi dovolania nestotožnil. Následne uviedol, čo vo všeobecnosti vyjadruje nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo použitie hmotnoprávneho ustanovenia s poukazom na § 24 až §30, § 87, § 41 a § 42 Tr. zák. V danom prípade bol obvinenému uložený zákonný trest s prihliadnutím na § 34 Tr. zák. Podľa jeho názoru súdy oboch stupňov vyhodnotili zadovážené dôkazy podľa správnej skutkovej podstaty trestného činu ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. Pripomenul znalecký posudok z odboru doprava cestná, z ktorého vyplýva, že do vozidla poškodeného bolo trikrát úmyselne narazené vozidlom odsúdeného J. J.. Preto navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Tr. por. zamietol dovolanie odsúdeného, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Poškodený P. A. vo svojom vyjadrení prostredníctvom advokátky Mgr. Barbory Hlavatej k dovolaniu obvineného uviedol, že obvinený prezentuje celú situáciu v rozpore so skutočnosťou, čo bolo aj predmetom dokazovania na hlavnom pojednávaní. Svoj spôsob jazdy považuje za primeraný okolnostiam, ktoré súviseli s bezprostredným ohrozením života a zdravia. Podľa neho nie je možné hovoriť o vybrzdňovaní alebo o inom nebezpečnom správaní, ako to tvrdil obvinený, nakoľko chcel len riešiť poistnú udalosť a odsúdeného s jeho vozidlom považoval za nebezpečenstvo v cestnej premávke. Zdôraznil, že jeho brzdné manévry boli plynulé, aby nedošlo ku kolízii, pričom obvinený napriek jeho spomaľovaniu neprispôbil rýchlosť svojho vozidla, túto naďalej udržiaval, čím spôsobil opakované nárazy do jeho vozidla. Z vykonaného dokazovania a zvukovoobrazového záznamu svedkov X. O. ml. a st. je zrejmé, že obvinený svojou rýchlosťou a bezohľadnou jazdou obmedzoval a následne ohrozoval viaceré vozidlá, pričom ešte pre vjazdom na diaľnicu spôsobil kolíziu poškodeného pred čerpacou stanicou Shell. Svoje konanie vníma ako snahu o zamedzenie ďalšieho porušovania pravidiel cestnej premávky obvineného a súčasne, že sa nevyhne ďalšej zodpovednosti za spôsobenú škodu. Následne odkázal na § 63 ods. 2 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorého dávať pokyny na zastavenie vozidla sú oprávnené aj iné osoby ako príslušníci policajného zboru, ak to v situáciách, kedy je to nevyhnutné na zaistenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky alebo na zaistenie ochrany života, zdravia alebo majetku osôb. Obvinený preto mal povinnosť znížiť rýchlosť, zapnúť výstražné funkcie svetiel, aby zabránil v kolízii s jeho alebo inými vozidlami jazdiacim za ním. Následne pripomenul, že bezprostredne po nehode obvinený odmietol vystúpiť z vozidla, pričom následne sa snažil vyprovokovať fyzický útok a jeho reakcie sa aj ostatným svedkom javili neadekvátne a zvláštne vzhľadom na vážnosť situácie, čo poukazuje na vzťah obvineného k jeho zodpovednosti za skutok. Záverom navrhol, aby najvyšší súd dovolanie zamietol, nakoľko dovolacie dôvody neboli preukázané.

Následne, po odstránení vytknutých nedostatkov, súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) ani písm. f) Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného J. J. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávnych chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak, z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expresis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu je vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu uvedeného v citovanom ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potrebné uviesť nasledovné:

Nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) zodpovedá pochybeniu súdu pri aplikácii práva na skutok, ktorý bol zistený a v potrebnom rozsahu objasnený, a to takej intenzity, že zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (a *contrario* § 371 ods. 5 Tr. por.). Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo, že išlo o iný trestný čin, než ten, ktorý bol uvedený v právnej vete napadnutého rozhodnutia, teda ak skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod nesprávnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúma skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Obvinený vo svojom dovolaní namietal, že zo skutkovej vety a ani vykonaného dokazovania nevyplýva, že spôsobil dopravnú nehodu, jeho konanie nesmerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví inému, a teda nesúladi skutkovej vety s jej právnou kvalifikáciou.

Najvyšší súd musel predovšetkým opätovne pripomenúť, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. predpokladá výlučne chyby právne, teda chyby, ktoré sa dotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posúdený buď ako prísnejší alebo miernejší trestný čin alebo že vôbec nemal byť posúdený ako trestný čin pre existenciu niektorej Trestným zákonom predpokladanej okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť páchatel'a alebo protiprávnosť činu. Spomenutý dovolací dôvod je okrem toho daný aj nesprávnou aplikáciou iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorá nemusí bezprostredne súvisieť len s právnym posúdením skutku, ale sa môže dotýkať napríklad rozhodovania o treste či ochrannom opatrení. Predmetný dôvod dovolania ale vylučuje námietky skutkové [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., veta za bodkočiarkou], čo znamená, že nie je prípustné namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. slúži výlučne k náprave hmotnoprávnych chýb.

Z toho vyplýva, že (ani) na podklade tohto dovolacieho dôvodu nie je možné posudzovať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por.,

keďže to sú otázky upravené normami procesného práva, a nie hmotným právom. Z uvedeného je zrejmé, že predmetom dovolacieho dôvodu vzneseného podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. môže byť len nesprávne právne posúdenie skutku uvedeného v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré už nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

Pokiaľ ide o výhrady obvineného smerujúce k tomu, že zo skutkovej vety nevyplýva spôsobenie dopravnej nehody a ani jeho konanie smerujúce k spôsobeniu ublíženia na zdraví, či, nesúlad skutkovej vety s právnou kvalifikáciou je v prvom rade potrebné uviesť, že spôsobenie dopravnej nehody bolo ustálené v skutkovej časti, a to vrátane úmyslu obvineného. Najvyšší súd po preskúmaní zistil, v skutkovej vete výrokovej časti dovolaním napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa je nepochybne a celkom jednoznačne vyjadrené, že obvinený sa dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil minimálne v nepriamom úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo a súčasne zničil, poškodil a urobil neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu. Uvedené vymedzenie samotného konania, a to vrátane špecifikovania jeho následku a príčinnej súvislosti medzi nimi, patrí spolu s ustálením konkrétnej formy zavinenia do okruhu skutkových (a nie právnych) zistení a záverov, ktoré sú z prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu vylúčené. Ich revízia v danom konaní preto neprichádza do úvahy.

Pre úplnosť dovolací súd musí pripomenúť rozsudok krajského súdu, ktorý na strane 8 svojho rozhodnutia stručne popísal konanie obvineného uvedené v skutkovej vete tak, že svojou bezohľadnou a riskantnou jazdou spôsobil kolízne situácie v cestnej premávke v dlhšom časovom úseku, a to za situácie, že riadil kamión s návesovou súpravou, pričom hrubým porušením pravidiel cestnej premávky ohrozoval najmä vodičov ostatných automobilov. Obvinenému bolo zrejmé, že vzájomný stret, resp. dopravné nehody môžu mať pre týchto účastníkov cestnej premávky fatálne následky. Obvinený úmyselne vrážal do vozidla poškodeného a takéto konanie opakoval v snahe vytlačiť vozidlo z jazdnej dráhy, a to na diaľničnom úseku. Pri posudzovaní konania obvineného bolo podľa krajského súdu preto potrebné vziať do úvahy aj fakt, že k vážnym zraneniam, resp. smrti poškodeného nedošlo len zhodou okolností.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 245 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Dovolací súd konštatuje, že napádaná právna kvalifikácia trestného činu uvedená v rozsudku krajského súdu plne zodpovedá skutkovej vete.

Najvyšší súd po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom nezistil v dovolaní napadnutých rozhodnutiach konajúcich súdov také pochybenia, ktoré by znamenali naplnenie dôvodov dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Ostatné námietky obvineného smerovali k polemike s názormi súdov nižšieho stupňa a tým aj k správnosti zistenia skutkového stavu. Ten by však bolo možné napádať jedine podľa § 371 ods. 3 Tr. por. prostredníctvom dovolania ministra spravodlivosti, ktorý však koná iba na podnet. Navyše

hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý by zodpovedal predstavám obvineného, nepatrí pod žiadny dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie prijal senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.